

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ה ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְדָא עֲבָדִין שְׂכָעָה יוֹמִין. מִכָּאן וְלַהֲלָא, הָהוּא לִישָׁנָא מְכַשְׁכְּשָׁא בְּפוּמָא דִּיהוּא צְפָרָא, נִקְדִּין לִיהוּא לִישָׁנָא בְּמַחְטָא דִּדְהָבָא, וְהִיא מְמַלְלָא רַבְרָבָן מַגְרָמָה, וְכֹלָא הָוָה יָדַע בְּלֹק בְּצִפּוֹר דָּא (וּדְאִי). עַל דָּא בֶּן צִפּוֹר, וּבְגִין כֹּה חָמָא, מַה דְּבִר נָשׁ אַחֲרָא לָא יָכִיל לְמַנְדַּע, וְלָא יָכִיל לְמַחְמִי. ׀

תרגום לעברית

וְשָׁמַיִם אוֹתָהּ צִפּוֹר בְּחִלּוֹן אֶחָד, וּפּוֹתְחִים חִלּוֹנוֹת מוֹל הַשָּׁמֶשׁ, וּבִלְיָלָה פּוֹתְחִים חִלּוֹנוֹת לְלִבְנָה, מְקַטְרִים קְטֹרֶת וְעוֹשִׂים כְּשָׁפִים, וּמְשַׁבְּיעִים אֶת הַשָּׁמֶשׁ, וּבִלְיָלָה מְשַׁבְּיעִים אֶת הַלִּבְנָה, וְאֵת זֶה עוֹשִׂים שְׂכָעָה יָמִים. מִכָּאן וְלַהֲלָא אוֹתָהּ לָשׁוֹן מְכַשְׁכְּשָׁת בִּפְהָ שֶׁל אוֹתָהּ צִפּוֹר, נוֹקְדִים אוֹתָהּ לָשׁוֹן בְּמַחֲט זָהָב וְהִיא מְדַבֶּרֶת גְּדוּלוֹת מַעֲצָמָה, וְהַכֹּל הִיא יוֹדֵעַ בְּלֹק מְצִפּוֹר זֶה (וּדְאִי). לָכֵן בֶּן צִפּוֹר, וּמִשּׁוּם זֶה רָאָה מַה שְּׂאִישׁ אַחֵר לֹא יָכוֹל לְדַעַת וְלֹא יָכוֹל לְרְאוֹת.

כְּתִיב (תהלים סח) אָמַר יְיָ מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְצוּלוֹת יָם. אֵיךְ לֵן לְשׁוּאָה לְבָא לְמַהֲיִמְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מַלּוּי מְלִי קָשׁוּט, וּמַהֲיִמְנוּתָא סְגִיָּא. דְּכִינּוֹן דְּמִלָּה אָמַר, כֹּלָּא אֶתְעָבִיד, וְדָא בְּרַ נֶשׁ דְּחִיק לְבָא, וְאָמַר לְכֻמָּה שְׁנִין, וּלְכֻמָּה זְמַנִּין יִשְׁתַּלֵּם דָּא, דְּאִיהוּ כֶּה. כְּפֻּם רַבְרָבֵנוּ דִּילֵיהּ, דְּכָל עֲלָמִין מְלִיא יְקָרִיָּה, הֵכִי הוּא. מַלּוּי בְּרַ נֶשׁ זְעִיר, וְכָל מַלּוּי אֵינּוֹן לְפֻּם שְׁעָתָא, הֵכִי הוּא לְפֻּם שְׁעָתָא. אֲכָל בְּתִיּוּבָתָא, וּבְעוּתָא, וּבְעוּבָדִין טְבִין, וּבְדַמְעִין סְגִיָּאִין, אִיהוּ קוּדְשָׁא רַב וְעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָמָא, אֲזַהִיר נְהוּרִיָּה, וְקָמִיט קְדוּשָׁתִּיהּ, לְגַבִּיָּה דְּבְרַ נֶשׁ, לְמַעַבְד רְעוּתִיהּ.

תרגום לעברית

כְּתוּב (תהלים סח) אָמַר ה' מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְצָלוֹת יָם. יֵשׁ לָנוּ לָשִׁים לֵב לְאַמוּנַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָל דְּבָרֵינוּ דְּבָרֵי אֱמֶת וְאַמוּנָה רַבָּה. שְׁכִינּוֹן שְׁאוּמֵר דְּבָר, הַכֹּל נַעֲשֶׂה. וְזֶה הָאִישׁ דּוֹחֵק הַלֵּב, וְאוֹמֵר: לְכֻמָּה שְׁנִים וּלְכֻמָּה זְמַנִּים יִשְׁתַּלֵּם זֶה, שֶׁהוּא כֶּה. כְּפִי גְדֻלָּתוֹ, שְׁכָל הָעוֹלָמוֹת מְלֵאִים כְּבוֹדוֹ, כֶּה זֶה. דְּבָרֵינוּ אָדָם קָטָן, וְכָל דְּבָרֵינוּ הֵם לְפִי שְׁעָה, כֶּה הוּא לְפִי שְׁעָה. אֲכָל בְּתִשּׁוּבָהּ וּבְכִקְשָׁה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְדַמְעוֹת רַבּוֹת, הוּא קְדוֹשׁ גְּדוֹל וְעֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעוֹלָם, מְזַהֵר אִוְרוֹ, וּמְקַמֵּט קְדוּשָׁתוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר יְיָ, לְזַמְנָא דְּאִתִּי, זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְעָרָא וּלְאַתְבָּא מִבֶּשֶׁן, כֹּל אֵינּוֹן דְּקִטְלוּ לִזְנוּ חַיּוֹת בְּרָא וְאֲכָלוּ לִזְנוּ. בְּגִין דְּאִית בְּעֲלָמָא (ס"א אוּף הַכָּא מֶלֶךְ הַבִּשּׁוֹן) אֲתֵר מוֹתְבָא, דְּכָל חַיּוֹן רַבְרָב, וְטוֹרִין רְמָאִין וְסְגִיָּאִין, וְטְמִירִין אֵלִין בְּאֵלִין. וְעָרוּד מְדַבְּרָא תְּקִיפָא תַמְז, אִיהוּ עוֹג (בִּין) עָרוּדִי דְּמְדַבְּרָא הָוָה, וְשְׂכִיחַ תַמְז תּוֹקְפָא דִּילֵיהּ, בְּגִין דְּהוּא מְלִיךְ הַבֶּשֶׁן, דְּכָל מַלְכֵי עֲלָמָא, לֹא יִכְלִין לְאַגָּחָא קֶרְבָּא בֵּיהּ, בְּגִין תּוֹקְפָא דְּבֶשֶׁן. וְאַתָּא מִשָּׁה, וְאַגָּח בֵּיהּ קֶרְבָּא.

אמר ה'. לעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא להתעורר ולהשיב מפשן כל אותם שהרגום חיות השדה ואכלו אותם. משום שיש בעולם (אף כאן מלך הבשן) מקום מושב של כל חיות גדולות והרים רמים וגדולים ונסתרים אלו באלו, וערד המדבר התקיה שם, הוא עוג, (בין) ערודי המדבר היה, ומצוי שם כחו, משום שהיה מלך הפשן, שכל מלכי העולם לא יכלו לערוך נגדו קרב בגלל חזק הפשן, ובא משה וערוך נגדו קרב.

טקסט הזוהר

סיחון: סייחא דמדברא הוה סיחון. ורחצנו דמואב עליה הוה. כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמורי. תא חזי, בשעתא דחריבו ישראל קרתא דסיחון, פרוזא אתעבר במלכו דשמיא, אתכנשו גברין שלטנין על שאר עמין, ותחמון מלכו דאמוראא היה אתחרב במלכו.

תרגום לעברית

סיחון - סיח במדבר היה סיחון, ובטחון מואב היה עליו, (במדבר כא) כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי. בא וראה, בשעה שהחריבו ישראל עיר סיחון, העבר פרוז במלכות השמים: התכנסו גברים ששולטים על שאר עמים, ותראו איה מלכות האמרי תחרב במלכות.

טקסט הזוהר

בהיא שעתא, כל אינון שלטנין דהו ממן על שבע עמין אתכנשו, ובעו לאהדרא מלכו ליושנה. כיון דחמו תקפא דמשה, אהדרו לאחורא. הדא הוא דכתיב, (במדבר כא) על כן יאמרו המושלים באו חשבון, אינון שלטונין ממן עליהו דאתכנשו, והו אמרי באו חשבון, מאן הוא דין דחריב לה. תבנה ותכונו כדבקדמיתא, ותהדר מלכו ליושנה.

באותה שעה כל אותם שליטים שהיו ממנים על שבועה עממים התכנסו, ורצו להחזיר מלכות לישראל. כיון שראו עצמת משה, חזרו לאחור. זהו שכתוב (שם) על כן יאמרו המשלים באו חשבון. אותם שליטים הממנים עליהם שהתכנסו ואמרו באו חשבון, מי הוא זה שהחריבה? תכנה ותכונן כבתחלה, ותחזר מלכות לישראל.

טקסט הזהיר

כד חמו גבורתא דמשה, ושלחובא דמלכו, אמרו כי אש יצאה מחשבון להכה מקרית סיחון. כיון דכתיב מחשבון, אמאי מקרית סיחון. דהא קרית סיחון חשבון הוה, דכתיב כי חשבון עיר סיחון מלך האמורי.

תרגום לעברית

כשראו גבורת משה ושלחבת המלכות, אמרו, כי אש יצאה מחשבון להכה מקרית סיחון. כיון שכתוב מחשבון, למה מקרית סיחון, שהרי קרית סיחון הייתה חשבון, שכתוב כי חשבון עיר סיחון מלך האמורי?

טקסט הזהיר

אלא, שלחובא דמלכא שמאי נפק, וחריב כלל. בשעתא דאינון אמרין תכנה ותכונן עיר סיחון סתם, ולא אמרו חשבון, דחשיבו דבגין כך יתבני למוותבא דאמוראה, כדין אתיבו ואמרו, לא יכילנא. מאי טעמא. בגין דכל ארחין ושבילין אסתתמו בתקפא דרב עלאה דלהון. אי נהדר ונימא ונדכר חשבון דתכנה, הא אש יצאה מחשבון. אי נהדר ונימא (סתם) קרית סיחון, הא להכה יצאה מקרית סיחון ודאי. כיון דההיא שלחובא דאשא שריא תמן עלה, לית מאן דיכיל לה לאהדרא לה ליושנה, דהא מכל סטרין לית לן רשו.

אָלֹא, שְׁלֶהֱבֵת שֶׁל מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם יֵצֵאָה וְהַחֲרִיבָה הַכֹּל. בְּשַׁעָה שְׁאָמְרוּ תִּפְנֶנָה וְתִכְוֹנֶנָה עִיר סִיחון סֶתֶם, וְלֹא אָמְרוּ חֲשַׁבּוֹן, שְׁחַשְׁבוּ שְׁבָגְלָל זֶה תִּפְנֶנָה לְמוֹשֶׁבֶת הָאֲמֹרִי, אֲזִי הִשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ לֹא יִכּוּלִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים נִסְתָּמוּ בְּעֶצְמָת הַגָּדוֹל הָעֲלִיוֹן שֶׁלָּהֶם. אִם נִחְזֹר וְנֹאמֵר וְנִזְכֹּר חֲשַׁבּוֹן שְׁתִּפְנֶנָה, הֲרִי אֵשׁ יֵצֵאָה מִחֲשַׁבּוֹן. אִם נִחְזֹר וְנֹאמֵר (סֶתֶם) קִרְיַת סִיחון, הֲרִי לִהְיוֹת יֵצֵאָה מִקִּרְיַת סִיחון וְדֹאִי. כִּיּוֹן שְׁאוּתָהּ שְׁלֶהֱבֵת אֵשׁ שְׁרָתָה שָׁם עָלֶיהָ, אֵין מִי שְׁיִכּוּל לָהּ לְהַחְזִירָהּ מִיִּשְׁנָהּ, שְׁהֲרִי מְכַל הַצִּדְדִּים אֵין לָנוּ רְשׁוּת.

טקסט הזוהר

מִכָּאן וְלִהְיוֹת אוֹי לָהּ מוֹאֵב, דִּהָא הֵהוּא דִּהְיוֹת מָגֵן עָלָהּ, אֲתִבֵּר. וּבְגִין כֶּה מוֹאֵב כִּיּוֹן דִּחְמוּ דְמָגֵן דִּלְהוֹן אֲתִבֵּר, כִּדִּין וַיִּגֵּר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם מָאד. מֵאִי מָאד, יִתִּיר מִמוֹתָא.

תרגום לעברית

מִכָּאן וְלִהְיוֹת - אוֹי לָהּ מוֹאֵב, שְׁהֲרִי אוֹתוֹ שְׁהִגֵּן עָלֶיהָ נִשְׁפֵּר. וּמִשּׁוּם זֶה, כִּיּוֹן שְׁרָאָה מוֹאֵב שְׁמָגְנוּ נִשְׁפֵּר, אֲזִי וַיִּגֵּר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם מָאד. מָה זֶה מָאד? יוֹתֵר מִהֶמְנוּת.

טקסט הזוהר

כִּי רַב הוּא. דִּהָא כִּדִּין אִיהוּ הָוָה רַב, וְרַב הָוָה זְעִיר, דְּכִתִּיב (עוֹבְדִיָּה א) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וְיִשְׂרָאֵל הָוָה רַב בְּאַתֵּר עֲשׂו, דְּכִתִּיב בֵּיהּ וְרַב. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דִּחְמוּ דְשִׁלְטוֹ יִשְׂרָאֵל, עֵילָא וְתַתָּא. דְּכִתִּיב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֲמֹרִי. אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי אֵת כָּל. לְאִסְגָּאָה עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא, דְּאִפִּילוּ מִשְׁלֹטְנִיהוֹן רַבְרַבִּין וְשִׁלְטָנִין דְּלְעֵילָא. וְאִפִּילוּ מִשְׁלֹטְנִיהוֹן רַבְרַבִּין וְשִׁלְטָנִין דְּתַתָּא. וְעַל דָּא אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְעַל דָּא כִּי רַב הוּא, בְּאַתֵּר דְּרַב בּוֹכְרָא קְדִישָׁא, דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

כי רב הוא. שְׁהָרִי אִזּוּ הוּא הָיָה גָדוֹל, וְגָדוֹל הָיָה קָטָן, שְׁכָתוּב (עובדיה א) הִנֵּה קָטָן
נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וְיִשְׂרָאֵל הָיָה גָדוֹל בְּמָקוֹם שֶׁל עָשׂו, שְׁכָתוּב בּוֹ וְרַב. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁרָאוּ שֶׁשְׁלֹטוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, שְׁכָתוּב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרִי. אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל הָיָה צָרִיף לוֹ לְכַתֵּב, מָה זֶה אֵת כָּל? לְרִבּוֹת מַעַלָּה וּמַטָּה. מַעַלָּה, שֶׁאִפְלוּ
מִשְׁלִיטֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְׁלִיטִים שְׁלֹמֶעֱלָה, וְאִפְלוּ מִשְׁלִיטֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְׁלִיטִים
שְׁלֹמֶעֱלָה. וְלָכֵן אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְלָכֵן כִּי רַב הוּא, בְּמָקוֹם שֶׁגָּדוֹל בְּכוֹר קָדוֹשׁ, שְׁכָתוּב
(שמות ד) בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעָא הָכִי, וְלֹא מִן דִּינָא. תָּא חֲזִי, עָשׂו קְלִיפָה הָוָה,
וְסִטְרָא אַחֲרָא הָוָה. כִּיּוֹן

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמַר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה כֹּה וְלֹא מִן הַדִּין - בֹּא וּרְאֵה. עָשׂו קְלִיפָה הָיָה וְצַד
אֲחֵר הָיָה. כִּיּוֹן שֶׁיִּצְטָא קְלִיפָה וְהָעֲבָרָה, הָרִי הַמַּחַ מְצוּי (שפחה), עָרְלָה רִאשׁוֹנָה עוֹמֶדֶת
בַּחוּץ. בְּרִית הִיא (גְּדוּלָּה וְעֲלִיוֹנָה) וְנִכְבְּדָה מִהַכֹּל, וְהִיא מִתְגַּלָּה אַחֵר כֹּה. וַיֹּאמֶר מוֹאָב
אֶל זִקְנֵי מִדְיָן עֲתָה יִלְחָכוּ וְגו'. רַבִּי חֲזִיָּא פָתַח, (זכריה ג) וַיִּרְאֵנִי אֵת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ ה' וְגו'. כִּמְהָ יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְשָׁמֵר דְּרָכָיו בְּעוֹלָם הָזֶה וּלְלַכֵּת
בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, מִשּׁוּם שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי הָאָדָם כְּתוּבִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְרִשְׁוּמִים לִפְנָיו, וְכָלֵם בְּמִנְיָן.
שׁוּמְרֵי הַשְּׁעָרִים עוֹמְדִים וּמַעֲיִדִים, עוֹמְדִים וְתוֹכְעִים דִּינִים צוֹדְקִים. וְהַדִּין עוֹמֵד לְקַבֵּל
עֲדוֹת, וְאוֹתָם שְׁטוּעֲנִים טַעֲנוֹת מְרַחֲשִׁים, וְלֹא יוֹדְעִים אִם יִלְכוּ מִיָּמִין, אִם יִשְׁמְאִילוּ
מִשְׁמָאל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

